

Lekce 9

Zdokonalování lidské přirozenosti: Posvěcení

Většina lidí ráda poslouchá příběhy, které se týkají zápasu mezi hrdinou (tím „dobrým“ v příběhu) a lotrem (tím „zlým“). Dobrý vždy činí to, co je správné a zlý vždy to, co je zlé. Když vítězí hrdina, jsme šťastní. Když se zdá, že zvítězí lotr, začínáme povzbuzovat hrdinu, aby převzal iniciativu. Takový druh příběhů končí tím, že hrdina v bitvě s lotrem zvítězí.

My všichni jsme se narodili s hříšnou, bezbožnou přirozeností. Tato hříšná přirozenost je „lotrem“, tím „zlým“ v našem životě. Je součástí nás samotných a způsobuje, že děláme to, co je zlé. Když přijímáme Krista jako svého Spasitele, získáváme novou duchovní přirozenost. Mohli bychom nazvat tuto přirozenost „hrdinou“ nebo „dobrým“ v našich životech. Když dovolíme staré hříšné přirozenosti, aby nás ovládala, naše nová přirozenost slábne a stará zesiluje. Ale když dovolíme Duchu svatému, aby nás ovládal, On sám posiluje naši novou přirozenost a jsme schopni zvítězit nad pokušeními starého člověka. Podobně jako onen lotr v příběhu, stará přirozenost není v našem životě nikdy dokonale poražena, ale neustále slábne a slábne, až nakonec na nás ztratí svůj vliv. A když naše nová přirozenost sílí, stále víc a více se proměňujeme v podobu našeho Spasitele Ježíše Krista.

Proces, ve kterém se stále více připodobňujeme Kristu, označujeme slovem *posvěcení*. Posvěcení je umožněno skrze znovuzrození čili zkušenost obrácení. Jeho další rozvoj v našem životě je přímo závislý na tom, do jaké míry se podřizujeme Duchu svatému a dovolíme, aby nová přirozenost ovládala náš život. V této lekci uvidíme, jak se tento proces usku-tečňuje a co můžeme dělat my, abychom umožnili nové přirozenosti stát se „hrdinou“, který nám pomůže zvítězit v zápase proti hříchu a stát se podobným Kristu.

osnova lekce

Charakter posvěcení
Účastníci posvěcení
Zkušenost posvěcení

cíle lekce

Po ukončení této lekce bys měl být schopen:

- Uvést, jaký je smysl posvěcení.
- Rozlišit tzv. poziční a progresivní posvěcení.
- Diskutovat o procesu posvěcení v životě věřícího člověka.
- Ocenit službu Ducha svatého v životě věřícího, jejímž cílem je duchovní zralost a proměna v podobu Krista.

studijní činnost

1. Přečti si 6., 7. a 8. kapitolu Římanům a Kol. 3, 1-10.
2. Zkontroluj klíčová slova a ve slovníku si najdi ty, kterým zcela nerozumíš.

klíčová slova

etický	poziční
majestátní	progresivní
morální	sekulární
omezení	spravedlivý
podřízení	světský

rozvinutí lekce

CHARAKTER POSVĚCENÍ

Úkol 1. *Uved' nějaký příklad posvěcení.*

My věřící procházíme skrze tři „smrti“. Za prvé, jsme odsouzeni, protože jsme mrtvi v hříchu (Ef. 2.1; Kol. 2.13). Hřích nás zkažil a přivedl do stavu duchovní smrti nebo odloučení od Boha. Za druhé jsme zahrnuti do smrti za hřích v ospravedlnění. Když Kristus podstoupil místo nás na kříži trest za naše hříchy, jsme považováni za takové, kteří tento trest podstoupili v Něm. To, co On učinil *pro* nás, se tak považuje za něco, co jsme udělali my sami (2. Kor. 5, 14; Gal. 2, 20). Jako důsledek toho jsme považováni za zákonem osvobozené od pokuty za hřích, když věříme tomu, co pro nás učinil a přijímáme to. A nakonec musíme zemřít hříchu (Řím. 6, 11). Co je pravdivé *pro* nás, to se musí uskutečnit v nás. Poté, co jsme zemřeli trestu za hřích, musí následovat smrt i vůči *moci* hříchu. Tato smrt je způsobena mocí Ducha svatého, který přebývá v nás (Řím. 8, 13).

Posvěcení se týká zavržení *starého člověka* a oblečení si *nového* (Ef. 4, 22,24). Starým člověkem je naše zkažená přirozenost, kterou každý z nás obdržel při narození na tento svět. Nový člověk je novou přirozeností, která se „narodí“ v člověku při znovuzrození. Když Pavel hovoří o svlečení starého člověka, nemyslí tím, že starý člověk je tím zničen, myslí tím to, že je nahrazen novým. A když hovoří o *oblečení si nového člověka*, míní tím, že u znovuzrozeného člověka by se měly začít projevovat ctnosti nového člověka: „...milosrdný soucit, dobrotu, skromnost, pokora a trpělivost“. Kromě toho vyzývá ty, kteří se narodili znovu: „Snažej-

te se navzájem a odpouštějte si, má-li někdo něco proti druhému. Jako Pán odpustil vám, odpouštějte i vy“ (Kol. 3, 12-13).

Náš starý člověk, to byla naše povaha, která nad námi vládla a která měla sklon sloužit Satanu, vlastnímu JÁ a hříchu. Nový člověk, kterého v nás buduje Duch svatý, nás uschopňuje ke službě Bohu a lidem a také postavit se za to, co je správné.

Posvěcení vyžaduje, abychom umrtvovali skutky starého člověka, to jest naše hříšné sklony (Kol. 3, 5; Řím. 8, 13), tak abychom už dále nepokračovali v hříchu. Zahnuje i princip svatého života, který do nás byl vložen při znovuzrození. Z této duchovní zkušenosti vyplývá život, charakterizovaný vírou v Pána Ježíše Krista; nový způsob jednání, který je charakteristický novými normami, cíli a motivy; a životem, který je střídavý, bezúhonný a bohobojný.

Pokračující proces duchovního růstu bychom mohli přirovnat k míze, která proudí do stromu. Jak strom roste, míza vyplavuje mrtvé listy, které se pevně drží na stromě i přes studené počasí a zuřivé bouřky. Stejným způsobem Duch svatý „vyplavuje“ z nás naše nedostatky, tělesné žádosti a zbytky starého člověka s tím cílem, abychom mohli žít život plného odevzdání se a poslušnosti Kristu.

1. Zakroužkuj písmeno, které předchází charakteristice posvěcení.

- a) Jan zemřel Satanu, hříchu i svému JÁ, takže již neprožívá pokušení a boje se starým člověkem.
- b) Alfréd ustanovil Ježíše Krista Pánem svého života a jelikož je nyní pod vládou nového člověka, jeho staré JÁ postupně slábne.
- c) Antonín se skrze jednu dramatickou zkušenost - znovuzrození - stal dokonalým, čistým a svatým. V důsledku toho žije ve vyšších duchovních sférách.

Význam posvěcení

Úkol 2. Najdi pravdivá tvrzení, která se týkají významu posvěcení.

Učení Nového zákona o posvěcení je založeno na díle Ježíše Krista, které vykonal pro nás a v nás. To znamená, že naší odpovědí na to, že nás vyvolil, povolal, obnovil, ospravedlnil a přijal, je život ve spravedlnosti a bezúhonnosti. Vidíme tedy, že ospravedlnění je úzce spjato s ostatními doktrínami spasení. Je logickým důsledkem každé z nich.

Všimni si v Ef. 2, 8-10 různých doktrín, o kterých jsme uvažovali:

Milostí tedy jste spaseni skrze *víru*. Spasení není z vás, je to Boží dar [vyvolení], není z vašich skutků [ospravedlnění], takže se nikdo nemůže chlubit. Jsme přece Jeho dílo [vyvolení], v Kristu Ježíši [znovuzrození] stvoření k tomu, abychom konali dobré skutky, které nám Bůh připravil [předurčení].

2. Přečti si ještě jednou text z Ef.2, 8-10 a řekni, co by mělo být důsledkem Kristova díla v nás.

.....

.....

Doslovný význam slova *posvětit* je „učinit svatým nebo posvěceným“. Ale základní význam slov, která se překládají jako *posvěcení* či *svatost* je „oddělit nebo odloučit“, zvláště od toho, co je poskvrněné nebo světské. Biblická slova, která jsou zde použita, se týkají charakteru člověka a to nám ukazuje na velice úzký vztah, který je mezi oddělením se a osobní svatostí.

Když hovoříme o Boží svatosti, někteří v tom vidí dvojnásobné oddělení se. Vidí Boha jako odděleného a vysoko povzneseného nad svým stvořením (2. Mojž. 15, 11; Iz. 40, 25-26; 57, 15). I když se dílo Jeho rukou projevuje v celém stvoření, On sám je zcela nepodobný všemu, co stvořil. A nic nemůže být porovnáváno s Ním. To je důvod, proč se zmiňují o Jeho *majestátní svatosti*, která hovoří o Jeho povznesení se nad celým Jeho stvořením. Potom vidí Boha jako „odděleného od hříchu“. Nemůže tolerovat hřích v žádné formě. Proto vyžaduje, abychom byli poslušni Jeho morálních zákonů. Jestliže jsme se doopravdy stali Jeho, pak musíme být čisti v myšlení, slovech i skutecích (Žalm 24, 3-4). Toto oddělení od hříchu se vztahuje na Jeho *etickou* (morální) *svatost*, která znamená, že On je úplně oddělený od hříchu.

3. Přečti si Iz.6, 1-5 a řekni, zda tento text mluví o Boží majestátní svatosti, Jeho etické svatosti nebo o obou.

4. Na základě uvedených textů Písma řekni, co se stane, když se člověk přiblíží k Bohu a uvědomí si Jeho nekonečnou svatost.

a Iz.6, 1-5 .....

b Jak.4, 8-9 .....

Kdybys měl vstoupit do místnosti naplněné intenzivním světlem, každý kousek tvého oděvu by byl zřetelně viditelný. Kdybys měl oblečené bílé šaty, které by na sobě měly skvrnu, jiní lidé v místnosti by ji viděli. Ale kdybys odešel z tohoto pokoje a chodil ve tmě, kdo by poznal rozdíl? Stejně tak, čím jsme přitahováni k Bohu blíž, tím více se chráníme hříchu a tím větší je naše touha být *posvěcenými* nebo *oddělenými* pro Jeho službu. Je to tedy právě pojem etické (morální) svatosti, který vytváří základ pro naše pochopení biblického učení o posvěcení. Posvěcení je dílem Božího milosrdenství v nás, skrze něž jsme obnovováni v celé své bytosti k Boží podobě. Když toto dílo milosti pokračuje, jsme zmocňováni k tomu,

abychom vítězili nad naší hříšnou přirozeností stále více a více a abychom žili bezúhonně.

Vidíme tedy, že i když Bůh je oddělen od hříchu, nezůstává oddělen od hříšných lidí. Poslal svého Syna, který se stal člověkem, aby vykoupil lidi. Proto když Petr říká, že máme posvěcovat Pána Boha ve svých srdcích, chápeme to tak, že Ho máme uctívat jako Boha a Pána (1. Petr. 3, 15). Základní význam slova *posvěcení* proto vysvětluje, proč může být řečeno na adresu křesťanů - jak to bylo řečeno Korintským, kteří se provinili vážnými poklesky - že jsou svatými lidmi. Pavel říká, že i když byli Korintští *oddělení* skrze obrácení, potřebovali dozrát ve víře.

Na základě toho můžeme porozumět tomu, proč jsou neživé věci nazývány *svatými*. Jsou svaté, protože jsou *odděleny* pro svaté účely. Musíme si zapamatovat, že význam je ten, že člověk nebo věc je svatá, protože je oddělena.

5. Uveď, co je v jednotlivých textech Písma svaté.

- a Ex.3, 5, Joz.5, 15 .....
- b Lev.11, 44 .....
- c Lev.27, 14-16 .....
- d Nu.8, 17 .....
- e Iz.48, 2 .....

Posvěcení znamená něco více než oddělení se *od* hříchu a věci, které znečišťují. Hovoří o odevzdání se *Bohu*. Ten, kdo je oddělen od vazby hříchu, ale není odevzdán Bohu, je jako loď, která zdvihla kotvy, ale je bez kormidla.

V posvěcení se úplně vydáváme pro to, abychom naplnili svaté záměry, pro které jsme byli oddělení. Když toto činíme, postupně se posvěcujeme. V procesu posvěcení je zahrnuto oddělení, odevzdání se a očistění.

Bůh je autorem procesu posvěcení. Jedině díky Jeho vlastní svatosti chápeme potřebu posvěcení. Bůh chce plně posvětit naši celou bytost - ducha, duši a tělo. Jeho cílem přitom je, abychom byli zbaveni každé poskvrny v den příchodu našeho Pána Ježíše Krista (1. Tes. 5, 23).

Jak jsme viděli, v posvěcení svlékáme starého člověka a oblékáme nového skrze moc Ducha svatého. To znamená, že vydáváme do podřízenosti náš hříšný a svévolný sobecký život: „Mrtvíme“ tu část v nás, která se bouří proti Bohu a svatosti. A kromě toho se pokoušíme demonstrovat nový život, který jsme obdrželi v Kristu. Tento nový život je novou přirozeností nebo novým člověkem. To, co Pavel nazývá *svlečením* a *oblečením* (Kol 3, 9-10), jsou probíhající zkušenosti v našem životě. Nejsou to tedy krizové zkušenosti, které se odehrají „jednou a navždy“ v životě křesťana.

6. Zakroužkuj písmeno, které předchází všem PRAVDIVÝM tvrzením.
  - a Posvěcení znamená oddělení se od hříchu a nic více.
  - b V posvěcení se člověk zcela vydává k tomu, aby naplnil svaté cíle, pro které byl oddělen.
  - c Božím cílem v posvěcení je připravit lidi na druhý příchod Ježíše Krista.
  - d Posvěcení zahrnuje jak *svlečení* starého člověka, tak i *oblečení* nového života, který získáváme v Ježíši Kristu.

Když studuješ učení Písma o posvěcení, všimni si, že se týká každé oblasti tvého života a každého vztahu - ať už vůči lidem nebo Bohu.

1. Podívejme se, jak koná člověk, který má úctu před Bohem. Postupuje se vší vážností (Přísl. 1, 7) a láskou k Bohu (Mat. 22, 37). Radostně se poddává Boží vůli a hledá, jak by sjednotil svou vůli s Boží vůlí (Žid. 13, 20-21). Kromě toho touží po kontaktu a obecnství s Bohem (1. Jan. 1, 3), a usiluje o to, aby činil všechno k Jeho slávě (1. Kor. 10, 31).

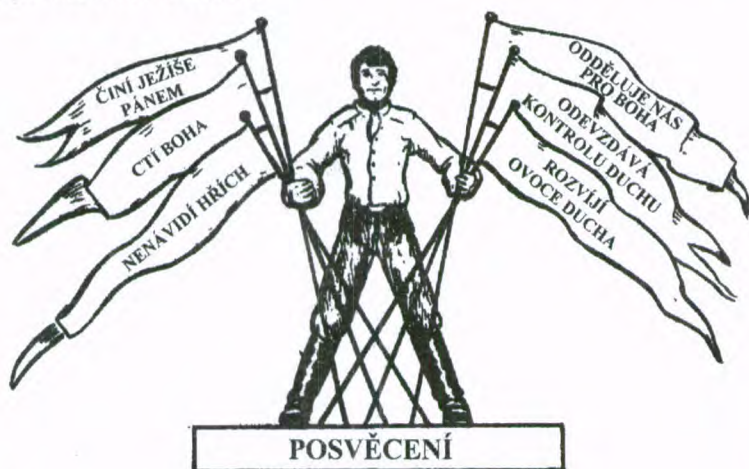
2. Co se týče Krista, posvěcení má za následek sebezapření, když uznáme Kristovu vládu (Mat. 16, 24) a máme Ho před sebou jako svůj příklad (1. Petr. 2, 21). Rovněž jako Pavel musíme i my usilovat o to, abychom se každým dnem více a více proměňovali v Jeho podobu (Fil. 3, 8-10). Kdybychom však upadli, smíme k Němu přijít pro očištění (1. Jan. 1, 9).

3. Co se týče vztahu k Duchu svatému, posvěcení vyžaduje život pod vedením Ducha a chození pod Jeho kontrolou (Řím. 8, 4-5), se snahou nezarmoutit (Ef. 4, 30) a neuhašovat Ho (1. Tes. 5, 19).

4. Co se týče hříchu, posvěcení v nás vyvolává nenávisť vůči hříchu, jakož i lítost nad ním (Řim. 7, 24). A když v nás působí Jeho milost, „vychovává nás k tomu, abychom se zřekli bezbožnosti a světských vášní a žili rozumně, spravedlivě a zbožně v tomto věku“ (Tit. 2, 12) a také v nás působí touhu být plně osvobozenými od hříchu.

5. Nakonec, ve vztahu k ostatním lidem, nám posvěcení umožňuje nést ovoce Ducha (Gal. 5, 22-23). Když člověk chodí v Duchu, pak nese ovoce plynoucí z tohoto vztahu.

7. Která odpověď je správná? Můžeme říct, že posvěcení
- a) zahrnuje každý aspekt života člověka, dotýká se všech jeho vztahů, když žije pod kontrolou Ducha.
  - b) je určováno především snahou člověka o to, aby se učinil svatým, čistým a přijatelným pro Boha na základě svých vlastních skutků.
  - c) se týče okamžité smrti starého JÁ a oblečení nového člověka, který kontroluje život jednotlivce a činí ho bezhříšným.

K popsání posvěcení se používá mnoho pojmů. Mezi všeobecnějšími pojmenováními můžete slyšet, že je to proces, který se vztahuje ke skutečností, jako je *hlubší život*, *vítězný život*, *život na vyšší úrovni*, *svatost* a *čisté srdce*. Tady musíme zdůraznit důležitou vlastnost slova *posvěcení*: totiž že všechny skupiny ho nechápou stejně. Např. některé skupiny učí,

že posvěcení je totožné se křtem v Duchu svatém (nebo s naplněním či přijetím Ducha svatého). Ale jak uvidíme později, ty pojmy, které se týkají křtu v Duchu svatém, se netýkají posvěcení.

8. Přečti si následující texty a řekni, která znamená provázela křest nebo naplnění Duchem svatým.

a Luk.24, 47-49 .....

b Sk.1, 8 .....

c Sk.2, 4, 4, 31 .....

d Sk.19, 1-6 .....

V žádném z těchto textů není zmínka o tom, že zkušenost přijetí, naplnění či pokřtění v Duchu svatém má nějaký vztah k posvěcení. Křest v Duchu dává moc ke svědectví, dává duchovní smělost a schopnost k účinnému kázání slova. Je provázena mluvením v jiných jazycích, což je znamením toho, že se tato zkušenost uskutečnila. Zkušenost naplnění Duchem svatým má vliv na lidskou uzavřenost vůči Bohu a ovlivní jeho proměnu v podobu Krista. Je to jiná zkušenost než postupné dílo posvěcení, které pokračuje ve věřícím člověku od momentu znovuzrození až dokud nebude stát v přítomnosti Pána.

9. Uvedené věty mluví o významu posvěcení. Zakroužkuj písmena, která předcházejí všem PRAVDIVÝM tvrzením.

a Bůh, protože je svatý, nemůže tolerovat hřích.

b Být posvěcen znamená být oddělen pro službu Bohu.

c Posvěcení znamená, že již nejsme schopni spáchat žádný hřích.

d Posvěcení zahrnuje jak oddělení od hříchu, tak i vydání se do Boží služby.

e Posvěcení je duchovní proces, který nezahrnuje lidskou vůli.

f Posvěcení ovlivňuje všechny stránky našeho života: náš postoj vůči Bohu, Jeho Synu, Jeho Duchu, hříchu i k jiným lidem.

g Posvěcení znamená, že se proměňujeme stále více a více do podoby Krista.

h Posvěcení znamená, že dovolíme naší nové přirozenosti, aby ovládla starou přirozenost.

i Když dojde k posvěcení, náš starý člověk úplně umírá.

Dvě stránky posvěcení

Úkol 3. Rozliš mezi příklady pozičního a progresivního posvěcení.

V této části budeme uvažovat nad nejdůležitějším pojmem v našem studiu posvěcení. Je pro nás životně důležité pochopit, že posvěcení je jednak poziční a jednak zkušenostní; že je to pozice, kterou věřící zaujímá ve vztahu k Bohu a je to i postupný proces zkušenosti v jeho životě. Posvěcení je okamžité i postupné. Poziční nebo okamžité posvěcení se netýká stupně duchovnosti člověka a není odstupňováno. Např. jeden člověk není pozičně posvěcenější než druhý. *Poziční* posvěcení znamená změnu pozice, při níž se zkažený hříšník proměnil ve svatého ctitele Boha. To je dokonané dílo, protože Kristus se stal našim posvěcením (1. Kor. 1, 30). Na druhé straně, *progresivní* posvěcení se přímo týká duchovního rozvoje člověka. Kromě toho má progresivní posvěcení jednotlivé stupně: jeden člověk může být více posvěcen než druhý.

10. U každého z uvedených textů uveď, o který ze dvou *aspektů* posvěcení se v něm jedná: jestli o poziční nebo progresivní. Uveď také, jaký je v každém z nich *prostředek* posvěcení. Odpovědi si zapiš do sešitu.

a Řim.8, 13

b Řim.8, 12

c 1.Kor.1, 2

d 1.Kor.6, 11

e 2.Kor.3, 18

f 2.Kor.5, 14-15

g 2.Kor.7, 1

h Ef.2.1-6

i Kol.3, 3-4

j Kol.3, 5

k 1.Tes.3, 12

11. Na základě uvedených textů vysvětli, kdy se uskutečňuje poziční posvěcení.

.....

Tyto texty objasňují, že *poziční* posvěcení představuje postavení, které Bůh nabízí v Kristu těm, kteří se narodili znovu. Není představováno

jako zkušenost, o kterou jsme vyzýváni usilovat *po* našem obrácení, protože posvěcení je součástí obrácení.

Jsou dva biblické texty, které charakterizují celkový postoj Písma vůči pozičnímu a progresivnímu posvěcení. V prvním (1. Kor. 6, 9-20) Pavel hovoří o tom, jací byli korintští věřící před tím, než přišli ke Kristu. Připomíná jim, že při svém obrácení byli obmyti, posvěceni a ospravedlněni (v. 11), což v nich způsobilo *potřebu* čistého života i *možnost* žít čistý život. Všimni si, že mluví o očistění, posvěcení a ospravedlnění v minulém čase; tyto zkušenosti byly totiž výsledkem jejich obrácení. V Kol. 3, 1-10 však Pavel dává do souvislosti *pozici* věřících s dokonaným Kristovým dílem a tvrdí, že tato zkušenost *musí* mít za následek bohabojný život, který je v protikladu k jejich původnímu způsobu života. Jejich nový způsob života, chození podle Ducha, se vyznačuje pokrokem v následování Krista, tak jak spějí k plnějšmu poznání Boha.

12. Napiš 1 před texty, které označují zkušenosti, odehrávající se „během“ spasení a 2 před ty, které se odehrávají progresivním způsobem.

....a „Kéž rostete v milosti a v poznání 1) V momentu spasení
našeho Pána a Spasitele, Ježíše 2) Progresivním způsobem
Krista“ (1.Petr.3, 18)

....b „Tou vůlí jsme posvěceni, neboť Ježíš
Kristus jednou provždy obětoval svoje
tělo“ (Žid.10, 10).

....c „Ježíš Kristus se nám stal .....
spravedlností, posvěcením i vykoupením“
(1.Kor.1, 30)

....d „Nechť Pán dá bohatě růst vaší vzájemné
lásce i lásce ke všem, tak jako i my vás
milujeme“ (1.Tes.3, 12).

Progresivní posvěcení má několik aspektů. Za prvé se neustále vyvíjí, křesťan je napomínán k tomu, aby rostl neustále v podobu Krista. Za druhé, jelikož je to progresivní zkušenost, jeho aspektem je i to, že trvá po celý život. Proto v tomto životě nevede k absolutní dokonalosti.

13. Přečti si uvedené texty a vyjmenuj jednotlivé aspekty posvěcení, které jsou v nich popsány.

- a Žid. 10, 14 .....
- b 1. Kor. 2, 6, 14, 20 .....
- c Gal. 3, 3 .....
- d Kol. 4, 12, Mat. 5, 48 .....
- e Kol. 1, 22, Fil. 3, 12 .....

Tato biblická svědectví učí, že dokonalost je i poziční i progresivní. Stojíme dokonalí nebo úplní v Kristu díky Jeho milostivému obdarování. A jsme považováni za dokonalé, protože máme dokonalého Spasitele a dokonalou spravedlnost. Ale ve svém vlastním praktickém životě neustále usilujeme o dokonalost (Fil. 3, 15; Žid. 6, 1).

V Novém zákoně máme příkaz Pána Ježíše, abychom byli dokonalí (Mat. 5, 48). Kdyby se to týkalo dokonalosti bez hříchu, tak by nikdo nedosáhl tohoto stavu. Avšak z kontextu je zřejmé, že Ježíš tím míní to, aby jeho následovníci byli jako jejich Nebeský Otec v prokazování lásky jak přátelům, tak i nepřátelům. Všimněte si způsobu, jakým Pavel rozebírá myšlenku dokonalosti u Fil. 3, 12, 15. V jedné chvíli říká, že dokonalost je nemožná a v následující chvíli ji vyžaduje. To je lehce pochopitelné, když si uvědomíme, že *pozičně* byl dokonalý ve chvíli, když přijal Krista, ale ve svém každodenním praktickém životě stále usiloval o dokonalost. Kol. 1, 28; 4, 12 a Žid. 12, 23 představují dokonalost jako budoucí cíl, který má být dosažen na konci, ale ne v tomto životě.

14. Ježíšova výzva „buďte dokonalí“ souvisí

- a) s tím, že se musíme hned a beze zbytku stát dokonalými.
- b) s potřebou křesťana projevovat lásku jak přátelům, tak i nepřátelům.
- c) s potřebou hledat po obrácení nějakou zkušenost, která nás učiní dokonalými.

Ti kteří věří, že člověk je schopen dosáhnout bezhříšné dokonalosti, kladou příliš velký důraz na schopnost člověka žít dokonale. Kladou též příliš malý důraz na Boží svatost a na vážnost hříchu. Mají sklon uvažovat o hříchu, jakoby to bylo něco mimo nás. Ale Bible učí, že hřích je v první řadě produktem lidského ducha. Můj názor je takový, že více hřešíme svými bezbožnými myšlenkami a buřičskými postoji než pácháním viditelných hříchů. Dokonalost je úplná, protože my jsme v Něm, ale neúplná, protože jsme ještě stále v těle. Věřím, že jsou dva druhy dokonalosti: absolutní a relativní. To, co je absolutně dokonalé, už není možno vylepšit: proto jedině Bůh je schopen dosáhnout takovéto dokonalosti. Ale to, co je relativně dokonalé, jednoduše naplňuje záměr, pro který bylo určeno. Právě tento druh dokonalosti je možný pro člověka. Lidé tedy mohou být relativně dokonalí tehdy, když naplňují cíl, pro který byli stvořeni. Tento typ dokonalosti je pro lidi dosažitelný.

15. Zakroužkuj písmeno, které předchází PRAVDIVÉMU tvrzení.

- a** Ten, kdo věří, že člověk může být zcela dokonalý, klade příliš velký důraz na schopnost člověka žít dokonale a příliš snižuje Boží svatost a závažnost hříchu.
- b** Lidé, kteří jsou přesvědčeni, že člověk může žít absolutně svatý život, jsou toho názoru, že hřích je především vnitřního charakteru a proto není tak viditelný a vážný.
- c** Co se týče dokonalosti, je absolutně dokonalý pouze Bůh; avšak i lidé mohou být relativně dokonalí, jestliže naplňují cíl, pro který byli stvořeni.

Křesťanské skupiny, které jsou toho názoru, že křesťan může být absolutně dokonalý už v tomto životě, věří, že posvěcení je jednorázovou záležitostí. Věří, že v určitém bodě po obrácení křesťan v okamžiku získává dokonalost skrze víru a svědectví Ducha svatého, které tuto zkušenost provázejí a potvrzují. Tvrdí, že starý člověk je touto zkušeností okamžitě zničen. Tento názor je znám pod názvem *perfekcionismus*. Je založen zejména na Řím. 6. Avšak pečlivě prozkoumání Řím.6, 1-11 ukazuje, že se jedná o *poziční* zkušenost, v níž je věřící ztotožněn s Kristem. Kdyby to tak nebylo, proč by potom apoštol Pavel tvrdil (6, 11), že člověk stále potřebuje soudit o sobě, že je mrtev hříchu a živý Bohu? Člověk, který je absolutně mrtev, přece nepotřebuje „považovat“ sám sebe za mrtvého. Je mrtev, oddělen od každého uvažování či myšlení.

V 7. kapitole Římanům Pavel odhaluje svůj vlastní stav: jako člověka nespasného (v. 7-13) a spasného (v. 14-24). Objevuje vítězství nad životem plným porážek ne ve zničení starého člověka, ale skrze Pána Ježíše Krista (7, 25). V 8. kapitole však poukazuje na to, že Pán Ježíš uskutečňuje toto vítězství ve věřícím člověku prostřednictvím trvalé přítomnosti Ducha svatého (zvláště 8, 1-17). Za prvé: Duch svatý osvobozuje věřícího od zákona hříchu a smrti, tj. od nadvlády staré, hříšné přirozenosti. A potom je věřící schopný „žít podle Ducha“ a „myslet na věci Ducha“ (verš 5). Vítězství nad zákonem hříchu a smrti však neznamená úplné zničení starých hříšných skutků mocí Ducha svatého, který v křesťanovi přebývá (v. 3). To je něco, co musí každý věřící činit neustále - kdykoliv ho žádosti hříšné přirozenosti začínají pokoušet. „Mrtvení“ se týká oslabování moci hříchu. Znamená také mrtvení našich hříšných skutků, abychom již nepokračovali v hříchu, který je nám vlastní. Pro vítězství v této oblasti je potřebná Boží milost a zmocnění Duchem svatým (srovnej Řím. 8, 13 s Kol. 3, 5,8-10).

16. Napiš 1 před příklady pozičního posvěcení a 2 před příklady progresivního posvěcení.

- ....a Sára, která byla vykřičenou hříšnicí, je nyní svatou a bohabojnou ženou.
- ....b Filip rostl ve svém porozumění duchovního života a nyní vyučuje jiné.

- ....c Pavel popisuje svůj život v Duchu jako zápas o co nejlepší službu Bohu a o rozvoj křesťanské lásky a milosti.
- ....d Pavel mluví o tom, že Korintští byli předtím lháři, zloději, opilci a nemravní, ale nyní byli očištěni od hříchu a usmířeni s Bohem skrze Ježíše Krista, takže je může nazývat „svatými“ (1:Kor.6, 9-11).
- ....e Jan stojí po znovuzrození pevně v dokonaném díle Kristově. Je nyní připraven žít pro Krista.
- ....f Jakub je věrným křesťanem, který touží být otevřen na hlas Ducha svatého, aby byl schopen naplnit cíl, který mu určil Bůh. Je zřejmé, že ve věcech Ducha dozrává.

ÚČASTNÍCI POSVĚCENÍ

Úkol 4. *Řekni, kdo může přijmout posvěcení.*

Lidé, kteří jsou posvěceni, jsou vybraní nebo vyvolení Bohem. Ty, které vyvolil ve věčnosti, posvěcuje v časnosti. Ti, kteří jsou vyvolení a spasení, jsou i posvěceni. Ti, kteří jsou vyvoleným pokolením, se stávají Božím svatým lidem.

Posvěcení zahrnuje celou osobnost - rozum, city i vůli (1. Tes. 5, 23). „...byli jste vyučeni .... obnovte se v duchu své mysli“ (Ef. 4, 21,23); obnovená mysl se tedy postupně stává spravedlivější a svatější, stále podobnější Kristu. *City* jsou posvěcovány: „V úctě dávejte přednost jeden druhému...“ (Řím. 12, 10). A konečně i *vůle* kapituluje před Boží vůlí a to dává věřícímu moc dosáhnout Bohem stanovený cíl: „Neboť je to Bůh, který ve vás působí, že chcete i činíte, co se Jemu líbí“ (Fil.2, 13). Kromě toho Pavel vyzývá věřící v Římě: „ani nepropůjčujte hříchu své tělo za nástroj nepravosti, ale jako ti, kteří byli vyvedeni ze smrti do života, propůjčujte sami sebe a své tělo Bohu za nástroj spravedlnosti“ (Řím. 6, 13). Posvěcení je pro všechny ty, kteří tvoří církev. Jako nevěsta Kristova je církev předmětem tohoto díla (posvěcení): „... Kristus miloval církev a sám se za ni obětoval, aby ji posvětil a očistil křtem vody a slovem“ (Ef. 5, 25-26). To bylo správné a potřebné, aby mohl církev před sebou postavit v celé její nádheře. - „slavnou bez poskvrny, vrásky a čehokoli podobného, ale aby byla svatá a bez úhony“ (v. 27).

17. Ty, kteří přijímají posvěcení, můžeme definovat jako
- a) všechny lidi, to znamená, že posvěcení je pro každého.
  - b) ty, kteří jsou obzvláště hodni toho, aby byli odděleni pro Boží účely.
  - c) všechny, kdo přijali Krista, kteří tvoří Jeho církev.

ZKUŠENOST POSVĚCENÍ

Úkol 5. *Vyber text, který správným způsobem charakterizuje cíl posvěcení.*

Bible jasně vyučuje, že křest v Duchu svatém je zkušenost, která normálně následuje po znovuzrození. (Sk. 2, 38). Určitou obměnu tohoto „vzoru“ vidíme ve Sk. 10, 44-46, a sice v domě Korneliově, kde došlo k oběma zkušenostem při stejné příležitosti. Cílem (nebo záměrem) křtu v Duchu je poskytnutí moci ke službě (Sk. 1, 8). Naproti tomu cílem posvěcení je vypůsobit v člověku spravedlivý život, který je odrazem jeho vztahu k Bohu a vypůsobit jeho duchovní růst.

Někteří lidé však hledí na posvěcení jako na samostatnou *určitou* zkušenost, která se uskutečňuje v duchovní přirozenosti člověka. Věří, že za nějaký čas po znovuzrození je člověk v okamžiku učiněn čistým od všech hříchů. Hlásají, že tato zkušenost, která vyžaduje *rozhodnutí* být posvěcen, přivádí duši do stavu dokonalé svatosti a zahrnuje v sobě svobodu od hříchu i zkaženosti a dokonalé vydání se Bohu. Tvrdí, že tato okamžitá dokonalost je důsledkem křtu v Duchu svatém (o kterém tvrdí, že je totožný s posvěcením). Prozkoumejme nyní jejich prohlášení.

Tito „perfekcionista“ se při obhajování svého postoje odvolávají na 1. Jan. 3, 8-9. Přečti si tento text. Je zřejmé, že Jan hovoří o člověku, který pokračuje v hříchu, respektive se ho opakovaně dopouští. Žádný opravdový křesťan toto nečiní. Ale Jan netvrdí, že křesťan *nikdy* nehřeší. Když porovnáme tento text s 1. Jan. 1, 8-2, 2 vidíme, co tím Jan míní. Janovým cílem byla výzva na adresu křesťanů, aby chodili ve světle a zápasili o poslušnost a cílevědomý vztah k Bohu. Jan říká svým křesťanským posluchačům, jakoby chtěl předejít jakýmkoliv nepochopením: „říkáme-li, že jsme nezhřešili, děláme z Něho lháře a Jeho slovo v nás není“ (1. Jan. 1, 10). A v 1. Jan. 2, 1-2 poznamenává, že „...máme u Otce Přímiluvce, Ježíše Krista spravedlivého. On je smírnou obětí za naše hříchy, a ne jenom za

naše, ale i za hříchy celého světa“ (Všimni si, že Jan zahrnuje mezi ostatní věřící i sebe).

Vidíme tedy, že posvěcení není ani zkušenost okamžiku, ani zkušenost, ve které je věřící učiněn úplně bezhříšným. A není ani zmocněním ke službě. Cílem posvěcení je přivést věřícího ještě blíže ke stavu, ve kterém bude jeho přirozenost přetvořena v podobu Krista. Když věřící člověk chodí s Pánem, průběžně se rozvíjí a roste a Duch svatý mu neustále dává světlo (1. Jan. 1, 7). Když chodí ve světle, krev Ježíše Krista ho očistí uje od každého hříchu. Když se od něho odráží sláva Pánova, je postupně proměňován. Neustále se mění k Jeho obrazu od slávy v slávu (2.Kor. 3, 18). Můžeme tedy říci, že posvěcení není určitá (konkrétní) zkušenost jako křest v Duchu svatém, ale je *procesem*, ve kterém se naše nová přirozenost v nás rozvíjí k podobě Krista.

MĚNÍME SE V JEHO OBRAZ

18. Cílem posvěcení je

- a) zmocnit věřícího ke službě a zničit jeho hříšnou přirozenost v okamžité zkušenosti.
- b) způsobit ve věřícím člověku změnu, již se postupně stává stále více podobným Kristu.
- c) vyprodukovat křesťany, kteří dosáhnou již v tomto životě absolutní dokonalosti.

Prostředky posvěcení*Úkol 6. Popiš prostředky posvěcení.*

Posvěcení člověka zahrnuje 2 stránky: Boží a lidskou. Z Boží stránky je tím, kdo posvěcuje, Bůh Otec (1. Tes. 5, 23; 1. Petr. 5, 10). Syn také posvěcuje (Žid. 2, 10-11; 10, 10; 13, 12). A jsme posvěcováni i Jeho svatým Duchem (1. Petr. 1, 2; Řím. 8, 13) a ten v nás vypůsobuje ovoce Ducha (Gal. 5, 22-23). Co se týče lidské stránky, člověk se sám nemůže posvětit. Pavel tvrdí, že dokonce i ve věřícím člověku Bůh uskutečňuje první krok (Fil. 2, 13). Ale existují určité prostředky, které člověk smí použít v díle posvěcení. Za prvé, člověk musí svou víru vložit do Krista (Sk. 26, 18). Když věří v Krista, je posvěcen *pozíčně*. To se děje ve chvíli znovuzrození, protože Kristus je pro nás učiněn posvěcením (1. Kor. 1, 30).

Následujícím krokem je snaha o svatost. Jsme velmi vážně napomínáni, že bez svatého života nemůžeme vidět Boha (Žid. 12, 14). Snaha o svatost nás povede k Božímu Slovu, protože právě ono nám zjeví stav našich srdcí a ukáže lék na naše prohry (Jan. 17, 17). Kázané slovo má také své místo v tom, že odhaluje potřebu svatosti (Ef. 4, 11-13) a vyzývá věřící, aby usilovali o svatost: (1. Petr. 1, 15-16). Podřízení našeho života Bohu je rozhodující podmínkou pro praktické posvěcení (Řím. 6, 13, 19-22, 12, 1). Celkové poddání se Bohu znamená, že člověk musí sám sebe oddělit tak, aby „byl nástrojem vznešeným, posvěceným, užitečným pro hospodáře, připraveným ke každému dobrému dílu“ (2. Tim. 2, 21).

Dalším prostředkem, který Bůh používá k tomu, aby nás očistil, je utrpení (Žid. 12, 10-11; Žalm 119, 67,71). Bůh na nás někdy dopustí bolestivou zkušenost, aby nás prověřil. Když je doba těžkostí za námi, vidíme, že v nás nenápadně vypůsobila ovoce skutečné dobroty, jestliže ji

přijímáme ve správném duchu. Bůh je dopouští, říká pisatel, aby nás vychovával „k vyššímu cíli, k podílu na své svatosti“ (Žid. 12, 10).

19. Zkus odpovědět na následující otázky bez toho, aby ses díval do předešlého textu.

a Kdo se účastní posvěcení člověka?

.....

b Které dvě věci jsou potřebné, aby člověk mohl zakusit posvěcení?

.....

.....

c Jak nám Boží Slovo pomáhá v procesu posvěcení?

.....

.....

d Co obsahuje kompletní podřízení se Bohu?

.....

e Jakým způsobem nám těžkosti mohou pomoci v posvěcení?

.....

Posvěcení způsobuje stále rostoucí vítězství nad hříchem. To má zpětně svůj důsledek ve větší moci našich životů a v hojnějším ovoci. Ale abychom duchovně rostli, musíme s Bohem spolupracovat. Musíme zůstat v Kristu, v poslušnosti a oddanosti. Posvěcování není pouhý pojem, ale týká se živé osoby Ježíše Krista a našeho neustálého obecenství s Ním. Když zůstáváme v obecenství s Ním, naše posvěcení neustále pokračuje.

Občas zpíváme krátkou píseň vyjadřující co se děje, když dovolíme Božimu Duchu kontrolovat náš život a proměňovat nás do Kristova obrazu. Nechť je naší modlitbou v závěru této lekce.

Nechť nádheru Kristovu je vidět ve mně,
celé Jeho úžasné utrpení a čistotu.
Ó, Duchu Boží, Ty sám vyčisti celé mé nitro
dokud nádheru Kristovu nebude vidět ve mně.

osobní test

PRAVDIVÉ - NEPRAVDIVÉ. Zakroužkuj čísla těch tvrzení, která jsou PRAVDIVÁ.

1. Cílem posvěcení je vyprodukovat v křesťanovi takový způsob života, který odráží jeho vztah k Bohu a působí duchovní růst.
2. Posvěcení nepředstavuje pouze oddělení od světa ale i oddělení pro Boha.
3. Posvěcení souvisí s rozhodnou okamžitou zkušeností, kterou je zničen *starý člověk* a *nový člověk* zcela přebere kontrolu nad životem věřícího.
4. Posvěcení je dílem Boží milosti v nás, skrze niž jsme obnoveni v celé své bytosti k Božimu obrazu.
5. Když Duch svatý působí v našem životě, jsme zmocněni k tomu, abychom stále více a více vítězili nad svou přirozeností a žili spravedlivě.
6. Když Pavel mluví o „svlečení starého člověka“ a „oblečení nového“, má tím na mysli okamžitou zkušenost, která se odehrává v životě křesťana jednou a provždy.
7. Posvěcení v nás vypůsobí lásku k Bohu, proměnu v podobu Krista, chození v Duchu, nenávisť vůči hříchu a ve svém důsledku vypůsobuje ovoce Ducha ve vztahu k jiným.
8. Poziční posvěcení se vztahuje ke změně pozice, k níž dochází při znovuzrození, kdy se zkažený hříšník stává svatým a bezúhonným křesťanem.
9. Progresivní posvěcení souvisí s pozicí člověka před Bohem v okamžiku ospravedlnění.
10. Je možné abychom byli pozičně dokonali v Kristu, když jsme prožili znovuzrození, ale na druhé straně potřebujeme zápasit o dokonalost v naší pokračující zkušenosti s Bohem.
11. *Perfekcionismus* je doktrína, která tvrdí, že lidé jsou schopni být bez hříchu už v tomto životě.

12. Některé křesťanské *skupiny* tvrdí, že posvěcení je rozhodná zkušenost, v níž křesťané dosahují stavu okamžité dokonalosti.
13. Některé křesťanské skupiny vyučují, že posvěcení je stejná zkušenost jako křest v Duchu svatém.
14. Apoštol Pavel odhalil vítězství nad životem skrze umrtvení své staré přirozenosti.
15. Proces, ve kterém je věřící člověk posvěcen, zahrnuje podřízení jeho života kontrole Ducha svatého a aktivní zachovávání svatosti.

odpovědi na studijní otázky

10. Aspekt	Prostředky
a Progresivní	Duch svatý
b Progresivní	Bůh proměňuje člověka obnovením jeho mysli
c Poziční	Jednota s Ježíšem Kristem
d Poziční	Ve jménu Pána Ježíše
e Progresivní	Duch svatý
f Poziční	Naše smrt s Kristem
g Progresivní	Život v báni Boží
h Poziční	Naše smrt s Kristem
i Poziční	Naše smrt i život s Kristem
j Progresivní	Umrtvování světských žádostí
k Progresivní	Pánova pomoc

1. b) Alfred ustanovil Pána Ježíše Pánem svého života ....

11. Dochází k němu, když přijmeme Krista a ztotožníme se s Ním v Jeho smrti a vzkříšení.

2. Výsledkem jsou dobré skutky. Tyto skutky jsou dobré v Božích očích pouze tehdy, činí-li je člověk, který má čisté motivy a chování - ten, kdo se postupně proměňuje v obraz Krista.

12. a) 2) Progresivním způsobem.

b) 1) V okamžiku spasení.

c) 1) V okamžiku spasení.

d) 2) Progresivním způsobem.

3. V tomto příkladě můžeme najít oba aspekty Boží svatosti.

13. a) Poziční dokonalost v Kristu.

b) Duchovní zralost v kontrastu s duchovní nedospělostí.

c) Progresivní zdokonalování.

d) Zralost a celková poslušnost Boží vůli.

e) Konečná dokonalost v nebi.

4. **a** Izajáš reagoval na Boží majestátní svatost tím, že si uvědomil svou nehodnost. Kromě toho snad ještě výrazněji pocíťoval svůj vlastní hřích v přítomnosti Boží svatosti a čistoty.

b Když se člověk dostane do Boží blízkosti, uvědomuje si svůj hřích a prožívá nad ním hlubokou lítost.

14. **b**) s potřebou křesťanů, aby projevovali lásku k přátelům i nepřátelům.

5. **a** Země na onom místě byla svatá.

b Lidské tělo

c Dům nebo země vydaná Pánu

d Prvorozený syn nebo zvíře

e Svaté město (Jeruzalém)

15. **a** Pravdivé

b Nepravdivé

c Pravdivé

6. **a** Nepravdivé

b Pravdivé

c Pravdivé

d Pravdivé

16. **a** 1) Poziční

b 2) Progresivní

c 2) Progresivní

d 1) Poziční

e 1) Poziční

f 2) Progresivní

7. **a**) zahrnuje každý aspekt života člověka, dotýká se jeho všech vztahů, když žije pod kontrolou Ducha.

17. **c**) všechny, kteří přijali Krista, kteří tvoří Jeho církev.

8. **Moc ke zvěstování slova**

b Moc ke svědectví

c Mluvení v jazycích a odvaha ke kázání

d Mluvení v jazycích

18. b) způsobit ve věřícím změnu, jíž se stává postupně stále více podobný Kristu.

- 9. a** Pravdivé
- b** Pravdivé
- c** Nepravdivé
- d** Pravdivé
- e** Nepravdivé
- f** Pravdivé
- g** Pravdivé
- h** Pravdivé
- i** Nepravdivé

19. a Bůh skrze svého svatého Ducha a věřící člověk

- b** Musí uvěřit v Ježíše Krista, získat novou přirozenost a musí usilovat žít svatým životem, dovolit novému člověku v sobě, aby převzal kontrolu nad starým, špatným JÁ.
- c** Slovo nám zjevuje stav našeho srdce a ukazuje nám, jak můžeme překonat své nedostatky. Ukazuje nám také potřebu svatosti.
- d** Oddělení se od hříchu a oddělení se pro Boha, připravenost vždycky činit to, co je dobré a správné.
- e** Pročist'ují nás, když je přijímáme ve správném duchu.

místo pro tvé poznámky